

Uusi Aika Vaatii Uusia Menettelytapoja

Kirj. WAINO ALLEN

SEN jälkeen kun maan yhteisomistus on lakannut, koko maailman historia on luokkataistelujen historiaa hallitsevan ja hallittujen välillä.

Vertailkaamme lyhyesti nykyistä teollisuusjärjestelmää ja yksinkertaista alkuperäistä maanviljelysjärjestelmää, joka oli olemassa keskiaikana Euroopassa ja on ollut useissa maissa näihin päiviin saakka.

Tällaisessa maatalousyhteiskunnassa työläiset elivät sellaisessa asemassa, että he tuottivat ne tarpeet joita he itse ja heidän riistäjänsä kuluttivat. Kun ei ollut minkäänlaista hintaa työvoimalle, niin eivät he voineet sitä myydä, koska ei ollut myöskään tavaraa joita he olisivat voineet ostaa, niin näitä ei tarvinnut ottaa huomioon. Aurinko ja sade mieluummin kuin markkina-asema, voima ja kykeneväisyys mieluummin kuin kaupittelukyky, olivat ne, jotka määräsivät heidän ruumiillisen hyvinvointinsa.

Siihen aikaan olivat hallitsevan luokan ja hallittujen edut lähempänä toislaan kuin mitä ne ovat tänä päivänä. Työväen järjestöt olivat myös sellaiset, minkälaisiksi yhteiskunnallinen asema oli ne pakottanut. Vallankumous teollisuudessa aiheutti sen, että työväen ja omistavan luokan edut alkoivat eroamaan ja se vuorostaan aiheutti työväen järjestöjen syntymisen. Mutta nämä järjestöt eivät olleet vallankumouksellisia, vaan niiden pyrkimyksenä oli parantaa olosuhteita kapitalistisen järjestelmän valitessa, sillä ajateltiin että omistava luokka ja valtio ovat välttämättömät, jotka pitävät huolen tuotannon ylläpidosta ja sijoittavat sen tuotannon jatkamiseen.

Ameriika on ollut kapitalistiselle kehitykselle suotuisa maa, täällä se on kehittynyt nopeammin ja korkeammalle kuin missään toisessa maassa. Marxin teoria kehityksestä on täytetty lähemmin kuin missään muualla. Mutta kun tulee kysymys työväen järjestymisestä niin asia on päinvastoin. Amerikan nouseva porvaristo kun taisteli maansa itsenäiseksi Englannin val-

lanalaisuudesta, niin se sai vapaamman kehittymisvapauden. Onko näin käynyt työväen luokalle? Vielä tänäpäivänä on järjestöjä, jotka käyttävät satoja menettelytapoja joita silloin tuotu Euroopasta. Onko siis ihme, että työväen luokan elintaso on yhä menossa kurjemmaksi, koska se ei ole pysynyt kehityksen kanssa samalla tasolla. Kapitalismi yhä voimistuttaa itseään työväen kustannuksella.

Eikö ole jo aika työläisten hyljätä nämä menettelytavat joita esi-isämme käyttivät? Teollisuus kapitalistit eivät enää luota eivätkä pyydä apua poliittiselta hallitukselta vaan menettelevät niinkuin näkevät omaksi hyödykseen. Poliittista valtiota ei enää tarvita eikä myöskään palkkasysteemiä, ne ovat vain jarruna kehityksen rattaissa. Jokaisen pitää tunnustaa, olkoon niin isänmaallinen kuin tahansa, että tämä nykyinen järjestelmä ei ole enää kykenevä turvaamaan ihmiskunnan olemassaoloa. Mutta minkälainen järjestelmä sen kykenisi tekemään? Tämä kysymys on usein mielessä ja myös se, että onko mahdollista työväenluokan ottaa tuotantolaitokset haltuunsa? Kun katsomme taakseppäin, niin muistamme, että Italiassa 1920 työväki otti tehtaat haltuunsa, mutta menettivät ne syystä, että he luottivat poliittisiin johtajiin, jotka pettivät heidät luovuttamalla tehtaat takaisin yksityisille omistajille.

Riistetty ei voi vapautua ennenkuin koko riistojärjestelmä on poistettu. Köyhälistöllä ei ole mitään menettämistä, vaikka kapitalistinen järjestelmä kukistettaisiinkin. Ainoa keino joka meillä on tänäpäivänä poistaaksemme riistojärjestelmän on järjestyä teollisuuksittain ja käyttää suoraa toimintaa. Me elämme nyt teollisuusaikakaudessa, niin meidän on elettävä ja meneteltävä niinkuin yhteiskunnalliset olosuhteet vaativat.

Siis työväenluokan täytyy taloudellisen toiminnan kautta poistaa riistojärjestelmä ja sen kautta myös järjestää tuotanto ja jako uudessa yhteiskunnassa.

